

ผลของการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติที่มีต่อความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 2

EFFECTS OF TASK-BASED INSTRUCTION ON ENGLISH SPEAKING ABILITY OF GRADE SIX
STUDENTS UNDER THE SUPERVISION OF CHANTHABURI PRIMARY
EDUCATION SERVICE AREA OFFICE 2

ชวลีพร รัตนเวชัย¹
เทพนคร ทาคง²
เกษมพัฒน์ พูลสวัสดิ์³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติที่มีต่อความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดวังจะอ้าย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 24 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษแบบเน้นงานปฏิบัติ แบบทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษแบบสังเกตพฤติกรรม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ และการทดสอบค่าที (*t-test*) ผลการวิจัยพบว่า คะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และมีข้อเสนอแนะว่า การสอนแบบเน้นงานปฏิบัติสามารถพัฒนาความสามารถด้านการพูดของนักเรียนได้สูงขึ้น ดังนั้นควรนำแนวทางการสอนทักษะการพูดนี้ไปใช้กับนักเรียนระดับชั้นอื่นๆ

คำสำคัญ: การสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

Abstract

This quantitative research was aimed at examining the effects of the task-based instruction on English speaking ability of grade six students under the supervision of Chanthaburi Primary Education Service Area Office 2. The sample group consisted of 24 grade six students studying in the second semester of the 2015 academic year at Watwangjaai School, Chanthaburi Province. The research instruments included ten task-based lesson plans, speaking tests and a students' behavior observation form. The statistics used for the data analysis were mean, standard deviation and *t-test*. The result of this study revealed that the post-test mean scores on English speaking ability of the students were higher than those of the pre-test mean scores at the significance level of 0.05. The suggestion was that task-based instruction is able to improve speaking ability. Therefore, it should be implemented in other classes.

Keywords: task-based instruction, English speaking ability

¹ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์

² ดร.อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์

³ ดร.อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์

ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา

ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีทำให้การติดต่อสื่อสารทำได้สะดวกและรวดเร็ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปัจจุบันที่เป็นสังคมแห่งการแข่งขัน ผู้ที่มีความสามารถที่หลากหลายย่อมมีโอกาสที่ดีกว่าในการก้าวไปสู่ความสำเร็จในชีวิต ภาษาอังกฤษนับเป็นหนึ่งในความสามารถที่มีความสำคัญในการช่วยสร้างโอกาสให้แก่ผู้ที่มีความชำนาญในการก้าวเข้าไปสู่ความสำเร็จ วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาภาษาต่างประเทศซึ่งมีความสำคัญและเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนทั้งด้านการประกอบอาชีพ การดำรงชีพและการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น (รัชณี จันโต, 2557) การจัดการเรียนการสอนภาษาตามหลักสูตรการศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นการพัฒนาทั้ง 4 ทักษะ คือ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน ซึ่งทักษะทั้ง 4 ที่กล่าวมานั้น ทักษะการพูดเป็นทักษะที่สำคัญที่สุด เนื่องจากเป็นทักษะที่แสดงให้เห็นว่าผู้พูดมีความรู้ทางภาษาอย่างชัดเจน และเนื่องจากทักษะการพูดเป็นการถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจ และความรู้สึกในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน (สุพร ตันตระกูล, 2555)

การพูดเป็นการถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจและความรู้สึกให้ผู้ฟังได้รับรู้ และเข้าใจจุดมุ่งหมายของผู้พูด ดังนั้นทักษะการพูดจึงเป็นทักษะที่สำคัญสำหรับบุคคลในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ในการประกอบอาชีพธุรกิจต่างๆ ในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ทักษะการพูดจึงนับได้ว่าเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นมาก เพราะผู้ที่พูดได้ย่อมสามารถฟังผู้อื่นพูดได้เข้าใจ (สุมิตรา อังวัฒนกุล, 2537, หน้า 167; Nunan, 1995, p. 48) กล่าวไว้เกี่ยวกับทักษะการพูดสรุปได้ว่า ทักษะการพูดมีความสำคัญอย่างยิ่งในการเรียนภาษาอังกฤษ การพูดเป็นตัวบ่งชี้ถึงความสำเร็จในการประกอบอาชีพ และความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อไปใช้ในชีวิตรประจำวัน เช่นเดียวกับ Paulston (1976, pp. 56-57) ที่ได้กล่าวถึงความสำคัญของการพูดไว้สรุปได้ว่า ความสามารถในการพูดมีได้เพียงปฏิสัมพันธ์ทางภาษาเท่านั้น แต่ถ้าจะสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้พูดจะต้องสามารถสื่อสารในสังคมข้ามวัฒนธรรมได้

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าประเทศไทยจะมีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมาเป็นระยะเวลานาน อีกทั้งมีการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่องแล้ว แต่ยังคงพบว่าการจัดการเรียนการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษยังไม่ประสบความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรดังที่งานวิจัยของจิราพร และคณะ (2557, หน้า 4) กล่าวไว้สรุปได้ว่า วิธีการสอนของครูเน้นความรู้ ความจำมากกว่าความคิดและกระบวนการ ไม่สอนภาษาเพื่อสื่อสาร แต่เน้นไวยากรณ์ จึงเป็นสาเหตุให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย และมีเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ เช่นเดียวกับ นงสมร พงษ์พานิช (2551, หน้า 85-94) กล่าวไว้สรุปได้ว่า อุปสรรคในการพัฒนาทักษะการพูดอย่างหนึ่ง คือ นักเรียนขาดความเชื่อมั่นในการพูดภาษาอังกฤษ โดยอาจเป็นเพราะมีการฝึกฝนและปฏิบัติในสถานการณ์จริงน้อยมาก ซึ่งปัญหาที่กล่าวมาข้างต้นสอดคล้องกับปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 2 เช่นกัน

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 2 มีโรงเรียนทั้งหมด 106 โรงเรียน จัดการเรียนการสอนอิงมาตรฐานตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มีความพร้อม บริบทของสถานศึกษา และศักยภาพของผู้เรียนเช่นเดียวกัน จากการศึกษาปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนวัดวังจะอ้าย พบว่า ผลคะแนนเฉลี่ยรายวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2557 และปีการศึกษา 2558 เท่ากับร้อยละ 56.78 และร้อยละ 52.69

เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์เป้าประสงค์ของโรงเรียนปรากฏผลชัดเจนว่า คะแนนเฉลี่ยของทั้ง 2 ปีการศึกษา ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 60 โดยคะแนนเฉลี่ยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นระดับชั้นที่มีผลคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด โดยเฉพาะรายงานสรุปผลการประเมินความสามารถในการพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีผลการประเมินความสามารถการใช้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับ 1 คือ นักเรียนออกเสียงไม่ถูกต้อง มีข้อผิดพลาดในการใช้โครงสร้างไวยากรณ์ขั้นพื้นฐาน การใช้สำนวนอยู่ในวงจำกัดมาก เข้าใจเนื้อหาได้ในบางส่วน มีการซักถามเพื่อทวนประโยค แต่ไม่สามารถพูดอธิบายหรือสื่อความหมายให้เข้าใจได้และมีทักษะในการพูดน้อยมาก (กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ), 2558)

จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยคิดหาการพัฒนาทักษะในการพูดให้นักเรียนเพื่อให้สามารถนำไปใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ในสถานการณ์จริงได้ และได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีการสอนที่สามารถนำมาจัดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการพูดให้นักเรียนได้อย่างเหมาะสม พบว่า การสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ (task-based learning) มีความเหมาะสมที่จะนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการพูดได้ เนื่องจากเป็นกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารระหว่างปฏิบัติงานร่วมกันผู้เรียนเน้นให้ผู้เรียนคิดโดยผ่านกระบวนการปฏิบัติงานและผลิตชิ้นงานด้วยตนเอง สร้างความมั่นใจเพื่อติดต่อสื่อสารกับผู้อื่น มีเป้าหมายในการทำงานอย่างชัดเจน ทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้อย่างสนุกสนาน และมีความหมาย โดยฝึกการใช้ภาษาที่สอดคล้องกับสถานการณ์จริง ดังผลการวิจัยของเกสร พงษ์แสง (2555, หน้า 46-51) ที่ได้ศึกษาการใช้กิจกรรมการสอนอิงภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถทางการพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบอิงภาระงานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับเกสตา ตั้งอั้น (2555, หน้า 47-48) ที่ได้ศึกษาการใช้งานปฏิบัติในการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติมีความสามารถในการพูดสูงกว่าก่อนการทดลองมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 และนักเรียน

มีความรู้สึกที่ดีต่อกิจกรรมที่เน้นงานปฏิบัติที่นำมาใช้ในห้องเรียน สามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้ในชีวิตจริง เช่นเดียวกับ งานวิจัยของจรรยา จันทาศรี (2552, หน้า 51-52) ที่ได้ศึกษา การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาความสามารถ ด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า ระดับความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติหลังการทดลองสูงกว่า ก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิจัยดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ (task-based instruction) มีความเหมาะสมที่จะนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมสอนทักษะการพูดได้ เนื่องจากเป็นกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนคิดและผลิตชิ้นงานด้วยตนเอง สร้างความมั่นใจในการใช้ภาษาในการสื่อสารกับผู้อื่น และมีเป้าหมายในการทำงาน ปฏิบัติอย่างชัดเจน อีกทั้งยังเป็นการสอนที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ ภาษาตามธรรมชาติ คือใช้ภาษาตามความถนัด ตามความสามารถ และตามศักยภาพของตนเอง ดังที่ Willis (1996, pp. 52-53) กล่าวถึง ลักษณะสำคัญของการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ คือ เป็นการสอนที่นักเรียนเป็นศูนย์กลางในการเรียนรู้และมีบทบาทมากกว่าครู ซึ่งครูเป็นเพียงผู้ให้คำปรึกษา เสนอแนะแนวทางในการดำเนินกิจกรรมและจัดเตรียมงานปฏิบัติสำหรับใช้ในกิจกรรมการเรียน การสอน โดยมีขั้นตอน 3 ขั้น ดังนี้ ขั้นก่อนทำงานปฏิบัติ (pre-task) ขั้นระหว่างทำงานปฏิบัติ (task cycle) ประกอบด้วย งานปฏิบัติ (task) วางแผนเตรียมนำเสนอ (planning) รายงานต่อชั้นเรียน (report) และขั้นการเรียนรู้รูปแบบภาษา (language focus) ประกอบด้วยวิเคราะห์ภาษา (analysis) และฝึกปฏิบัติ (practice)

จากเหตุผลและความสำคัญดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัย จึงสนใจพัฒนาผู้เรียนโดยใช้การสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ ในการพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาจันทบุรีเขต 2 เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับที่สูงขึ้นและพัฒนาพฤติกรรมกล้าแสดงออก ซึ่งเป็น องค์ประกอบที่จะทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนภาษา และสามารถใช้ภาษาเพื่อการพูดสื่อสารได้ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่เลือกนั้น เป็นนักเรียนที่ได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษทั้งด้านการฟัง พูด อ่านและ เขียน หากแต่ทักษะในการพูดของนักเรียนนั้นยังอยู่ในระดับต่ำ ขาดโอกาสในการนำภาษาไปใช้ได้จริง ไม่กล้าเสี่ยงที่จะใช้ภาษาอังกฤษ ในการพูด อีกทั้งยังเป็นการตอบสนองหลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ที่มีจุดมุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติ ที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสาร ในสถานการณ์ต่างๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อ ในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและ วัฒนธรรม อันหลากหลายของประชาคมโลก เพื่อให้ให้นักเรียน เห็นประโยชน์และคุณค่าของการเรียนภาษาอังกฤษ และให้นักเรียน มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในการพูดเพียงพอนำไปใช้ ในชีวิตประจำวันได้และในการศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพต่อไป ในอนาคต

วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาผลของการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติที่มีต่อความสามารถ ในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 2

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรีเขต 2 จำนวน 106 โรงเรียน ซึ่งนักเรียนแต่ละโรงเรียนมีบริบท ความพร้อม ของสถานศึกษาและศักยภาพของผู้เรียนเช่นเดียวกัน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 โรงเรียนวัดวังจะอ้าย จำนวน 24 คน ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ใน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) ด้วยวิธีการจับฉลากเลือก 1 โรงเรียน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น คือ การสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ

2.2 ตัวแปรตาม คือ ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยได้ศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรกลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในภาคเรียนที่ 2 แล้วเลือกเนื้อหาตามสาระการเรียนรู้แกนกลางและหลักสูตร สถานศึกษาโดยยึดมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดเป็นเป้าหมาย รวมถึงระดับชั้นและความเหมาะสมของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 มากำหนดเป็นหน่วยการเรียนรู้และเวลาเรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1. เป็นแนวทางให้กับครูผู้สอนด้านการจัดการเรียน เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอน แบบเน้นงานปฏิบัติ
2. เป็นแนวทางการทำวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาการพูด โดยใช้วิธีการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียน วัดวังจะอ้าย อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี จำนวน 1 ห้องเรียน นักเรียน 24 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล มีด้วยกัน 2 ส่วน คือ 1) สร้างแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 10 แผน รวม 20 ชั่วโมง และนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา และผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อหาคุณภาพแล้วนำมาปรับแก้ไข หาค่า ความเที่ยงตรงความสอดคล้องและค่าความเชื่อมั่นก่อนนำ แผนการสอนไปใช้ 2) สร้างแบบทดสอบความสามารถด้านการพูด ภาษาอังกฤษ จำนวน 20 ข้อ และนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา

และผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตรวจสอบคุณภาพแล้วนำมาปรับแก้ไข หาค่าความเที่ยงตรง ความสอดคล้องและค่าความเชื่อมั่นก่อนนำ แบบทดสอบไปใช้ ซึ่งแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เป็นแบบทดสอบชุดเดียวกัน โดยให้นักเรียนฟังคำถามจากครู และตอบคำถามเป็นภาษาอังกฤษใช้คำศัพท์ วลีและประโยค ให้สอดคล้องเหมาะสมกับคำถาม มีจัดการทดลองสัปดาห์ละ 5 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง การเก็บรวบรวมข้อมูลมีดังนี้

1. ดำเนินการทดสอบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนก่อนทดลองด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถ ด้านการพูดภาษาอังกฤษ โดยผู้วิจัยและครูผู้ประเมินร่วม ซึ่งเป็น ครูสอนภาษาอังกฤษ ระดับประถมศึกษา โรงเรียนวัดวังจะอ้าย ประเมินตามเกณฑ์ที่กำหนด แบ่งเป็น 5 องค์ประกอบ คือ ด้านความถูกต้อง ด้านความคล่องแคล่ว ด้านคำศัพท์ ด้านไวยากรณ์ และด้านน้ำเสียง ซึ่งปรับมาจากหนังสือ Classroom Testing (Heaton, 1990, pp. 70-71) คนละ 20 คะแนน รวม 2 คน เท่ากับ 40 คะแนน แล้วหาร 2 เพื่อปรับให้เหลือ 20 คะแนน พร้อมบันทึก ข้อมูลไว้เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูล

2. ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้

3. สังเกตพฤติกรรมการพูดโดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรม ด้านการพูดภาษาอังกฤษ โดยผู้วิจัยและผู้สังเกตร่วมเป็นครูสอน ภาษาอังกฤษ ระดับประถมศึกษาโรงเรียนวัดวังจะอ้าย ซึ่งผู้วิจัย ได้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการสังเกตพฤติกรรมให้มีความเข้าใจตรงกัน โดยทำการประเมินรวม 3 ครั้ง ซึ่งเป็นการสังเกตโดยภาพรวม คือ สังเกตครั้งที่ 1 ในแผนที่ 1 ครั้งที่ 2 ในแผนที่ 5 และครั้งสุดท้าย ในแผนที่ 10 แล้วบันทึกคะแนนเพื่อวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและ ค่าร้อยละ

4. ประเมินงานปฏิบัติด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยใช้แบบประเมินงานปฏิบัติหลังการเสร็จสิ้นการเรียนการสอน ทุกแผนการสอน

5. ทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนภายหลังทำการทดลองเสร็จทั้ง 10 แผน โดยใช้ แบบวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ฉบับเดียวกับ ก่อนสอนการพูดแบบเน้นงานปฏิบัติ โดยผู้วิจัยและผู้ร่วม ประเมินร่วม 1 คน บันทึกคะแนนไว้เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูล หาค่าความสอดคล้อง

6. รวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีทางสถิติ หาค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ค่า t -test แบบ dependent และค่า ความสอดคล้องโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้ สามารถสรุปผลการวิจัย ได้ดังนี้

1. การสอนพูดภาษาอังกฤษแบบเน้นงานปฏิบัติช่วยพัฒนา ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนให้เพิ่มสูงขึ้นได้ จริง เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนได้รับการสอน มีคะแนนเฉลี่ย 5.90 คิดเป็นร้อยละ 29.16 หลังการสอนแบบเน้น

งานปฏิบัติมีคะแนนเฉลี่ย 15.31 คิดเป็นร้อยละ 76.66 มีผลต่าง ของคะแนนเฉลี่ยหลังได้รับการสอน 9.42 หรือคิดเป็นร้อยละ 47.50

2. ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน หลังได้รับการสอนพูดภาษาอังกฤษแบบเน้นงานปฏิบัติสูงกว่า ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อนได้รับการสอน พูดภาษาอังกฤษแบบเน้นงานปฏิบัติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

อภิปรายผล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลและเสนอผลการวิจัย ตามลำดับ ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ค่าร้อยละของคะแนนความสามารถในการพูด ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลัง การสอนพูดภาษาอังกฤษแบบเน้นงานปฏิบัติ

ผลการวิจัย พบว่า คะแนนการทดสอบความสามารถ ด้านการพูดภาษาอังกฤษในการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของนักเรียนก่อนได้รับการสอนพูดภาษาอังกฤษ แบบเน้นงานปฏิบัติมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 5.90 ค่าร้อยละ เท่ากับ 29.16 ขณะที่ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการพูด ภาษาอังกฤษหลังได้รับการสอนพูดภาษาอังกฤษแบบเน้นงานปฏิบัติ เท่ากับ 15.31 ค่าร้อยละของคะแนนเท่ากับ 76.66 เมื่อนำค่าเฉลี่ย และค่าร้อยละของคะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระหว่างก่อนได้รับการสอนกับหลังได้รับการสอนพูด ภาษาอังกฤษแบบเน้นงานปฏิบัติมาเปรียบเทียบ พบว่า ค่าเฉลี่ย ของคะแนนมีความแตกต่างกันเท่ากับ 9.42 และค่าร้อยละ มีความแตกต่างกันเท่ากับ 47.50

ดังนั้น จึงสามารถสรุปผลการเปรียบเทียบคะแนน ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนได้รับและหลัง ได้รับการสอนได้ว่า หลังได้รับการสอนพูดภาษาอังกฤษแบบเน้น งานปฏิบัตินักเรียนมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษสูงขึ้น

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบ วัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 ก่อนและหลังได้รับการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ

ผลการวิจัย พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบ ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนได้รับการสอน พูดแบบเน้นงานปฏิบัติเท่ากับ 5.90 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.367 ส่วนค่าเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบความสามารถ ทางการพูดภาษาอังกฤษหลังได้รับการสอนการพูดแบบเน้น งานปฏิบัติเท่ากับ 15.31 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.762 โดยค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังได้รับการสอนสูงกว่าก่อนได้รับการ สอน

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลข้างต้น แสดงให้เห็นว่า ผลของการทดสอบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่า t -test เท่ากับ 8.546

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ 5 ด้าน ดังนี้ ด้านความถูกต้อง ด้านความคล่องแคล่ว ด้านคำศัพท์ ด้านไวยากรณ์ และด้านน้ำเสียง โดยการประเมินการพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังได้รับการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ

ผลการวิจัยพบว่า คะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนเพิ่มขึ้นทุกด้าน ได้แก่ ด้านไวยากรณ์คะแนนเฉลี่ย 3.20 คิดเป็นร้อยละ 80 ซึ่งมีคะแนนสูงสุด รองลงมาคือ ด้านความถูกต้องมีคะแนนเฉลี่ย 3.16 คิดเป็นร้อยละ 79 ด้านความคล่องแคล่วมีคะแนนเฉลี่ย 3.12 คิดเป็นร้อยละ 78 ด้านน้ำเสียงมีคะแนนเฉลี่ย 2.79 คิดเป็นร้อยละ 69.75 และด้านคำศัพท์มีคะแนนเฉลี่ย 2.75 คิดเป็นร้อยละ 68.75 ตามลำดับ

การจัดกิจกรรมการสอนพูดภาษาอังกฤษแบบเน้นงานปฏิบัติ ตามแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 10 แผน 20 ชั่วโมง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษสูงขึ้น โดยพิจารณาจากผลคะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังได้รับการสอนพูดแบบเน้นงานปฏิบัติที่สูงกว่าความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อนได้รับการสอนพูดแบบเน้นงานปฏิบัติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากผลของการจัดกระบวนการเรียนรู้ ซึ่งสามารถนำมาอภิปรายได้ดังต่อไปนี้

จากผลการทดสอบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ มีคะแนนเต็ม 20 คะแนน ก่อนได้รับการสอนพูดภาษาอังกฤษแบบเน้นงานปฏิบัติ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 5.90 คิดเป็นร้อยละ 29.16 หลังได้รับการสอนพูดภาษาอังกฤษแบบเน้นงานปฏิบัติ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 15.31 คิดเป็นร้อยละ 76.66 เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังได้รับการสอนมาเปรียบเทียบพบว่า มีผลต่างของคะแนนอยู่ที่ 9.42 คิดเป็นร้อยละ 47.50 ทั้งนี้เป็นผลมาจากการสอนพูดภาษาอังกฤษแบบเน้นงานปฏิบัติ เป็นการสอนที่ให้ผู้เรียนได้ใช้และเรียนรู้ภาษาจากงานปฏิบัติต่างๆ เน้นให้นักเรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ เน้นการคิดและเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ลงมือทำงานปฏิบัติด้วยตนเอง เพื่อให้ได้ชิ้นงานตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยได้ใช้รูปแบบการสอนพูดแบบเน้นงานปฏิบัติประกอบด้วย 3 ขั้นตอนดังต่อไปนี้

1) ขั้นก่อนทำงานปฏิบัติ (pre-task) เป็นขั้นตอนที่เตรียมความพร้อมนักเรียนในด้านคำศัพท์และเนื้อหา เพื่อใช้ในการทำงานปฏิบัติ ผู้วิจัยจะอธิบายจุดประสงค์ของงานปฏิบัติ หัวข้อและขั้นตอนการปฏิบัติที่นักเรียนจะสามารถนำไปใช้ในงานปฏิบัติการพูดเพื่อให้ได้ชิ้นงานตามจุดมุ่งหมายของงานปฏิบัตินั้นๆ ที่สะท้อนผลการเรียนรู้ตามมาตรฐานและตัวชี้วัดที่ระบุไว้ในแผนการสอนการพูดภาษาอังกฤษแบบเน้นงานปฏิบัติที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จากการสังเกตพฤติกรรมการทำงานปฏิบัติของนักเรียน พบว่า ขั้นก่อนปฏิบัติงานเป็นขั้นที่นักเรียนได้เริ่มเรียนรู้ภาษาใหม่ ยังไม่สามารถใช้ภาษาได้คล่องแคล่วและ

ขาดความมั่นใจในการตอบคำถาม จึงทำให้ผู้วิจัยใช้เวลาในขั้นตอนนี้มากเกินไปเวลาที่กำหนดไว้ในแผนการจัดกิจกรรม ผู้วิจัยจึงปรับกิจกรรมเดียวให้เป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม เพื่อให้เวลากระชับขึ้นและช่วยสร้างความมั่นใจในการตอบคำถามของนักเรียนมากขึ้น ทำให้บรรยากาศการเรียนในห้องเรียนไม่เครียดและไม่รู้สึกเบื่อ ผู้วิจัยจึงสามารถควบคุมเวลาการสอนให้เป็นไปตามแผนได้ด้วยดี สอดคล้องกับ Ellis (2003) ที่กล่าวถึงขั้นก่อนปฏิบัติงานไว้สรุปได้ว่า ควรเน้นการเตรียมความพร้อมให้นักเรียนสามารถทำงานปฏิบัติได้ โดยเป็นแนวการปฏิบัติที่สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน ประกอบด้วย การสนับสนุนนักเรียนให้ปฏิบัติงานที่มีลักษณะเหมือนงานปฏิบัติจริง การให้นักเรียนสังเกตรูปแบบของการทำงานการกระตุ้นให้นักเรียนทำกิจกรรมที่ไม่ใช่งานปฏิบัติ แต่เป็นส่วนหนึ่งของการส่งเสริมความพร้อมที่จะปฏิบัติงานในขั้นต่อไป และการวางแผนอย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับ Willis (1996, pp. 38-64) ที่กล่าวถึงขั้นก่อนปฏิบัติงานไว้สรุปได้ว่า ครูชี้แจงงานปฏิบัติให้นักเรียนเข้าใจก่อนและบอกเนื้อหาของงานปฏิบัติโดยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความรู้ก่อน เช่น การระดมความคิด ซึ่งเป็นกิจกรรมจากการทำงานคู่หรือกลุ่มเป็นการสร้างความมั่นใจว่านักเรียนเข้าใจงานปฏิบัติที่จะให้ทำตรงกัน รวมทั้งวัตถุประสงค์และชิ้นงานปฏิบัติเพื่อให้นักเรียนสามารถสร้างชิ้นงานได้ตรงตามจุดประสงค์ เช่นเดียวกับ จิตภา พรหมเรือง (2555, หน้า 46) ที่กล่าวถึงขั้นก่อนปฏิบัติงานไว้สรุปได้ว่า ควรเตรียมตัวนักเรียนให้พร้อมในการปฏิบัติงานกิจกรรมในขั้นตอนนี้ เช่น การเตรียมคำศัพท์ โครงสร้างประโยค และไวยากรณ์ ที่ต้องใช้ในงานปฏิบัติ ให้นักเรียนปฏิบัติงานที่มีลักษณะคล้ายกับงานที่ต้องปฏิบัติจริง เช่น การจับคู่คำกับความหมาย การตอบคำถาม ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งของการเรียนในขั้นตอนปฏิบัติงาน

2) ขั้นระหว่างทำงานปฏิบัติ (Task cycle) เป็นขั้นตอนการฝึกฝนงานปฏิบัติที่ให้นักเรียนได้ปฏิบัติงานตามลักษณะของชิ้นงานและวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ หลังจากที่ได้เรียนรู้ภาษาใหม่ให้นักเรียนนำเอาความรู้และวิธีการมาปรับใช้กับการฝึกฝนปฏิบัติงาน กิจกรรมในขั้นนี้เน้นให้นักเรียนได้ใช้ภาษาในการสื่อสารมากกว่ารูปแบบของภาษาเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนและมีการแลกเปลี่ยนความคิด การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ซึ่งผู้วิจัยคอยให้ความช่วยเหลือเท่าที่จำเป็นระหว่างการทำงานและการวางแผน การรายงานผลการปฏิบัติงาน จากการสังเกตของผู้วิจัยพบว่า นักเรียนมีความพยายามที่จะใช้ความรู้ความสามารถเท่าที่มีอยู่ เพื่อให้งานประสบความสำเร็จ มีความมั่นใจโดยไม่กังวลว่าจะใช้ภาษาถูกหรือผิด และมีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษในการพูดกับเพื่อนๆ มากขึ้น สอดคล้องกับ Nunan (2002, pp. 28-29) ที่กล่าวโดยสรุปได้ว่า การกำหนดให้นักเรียนปฏิบัติงานเป็นกลุ่มทำให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทำให้นักเรียนมีความมั่นใจไม่เครียดและ

ไม่รู้รู้สึกเบื่อ เช่นเดียวกับงานวิจัยของ Torky (2006) ที่ได้ศึกษาผลของการจัดการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ พบว่านักเรียนรู้สึกสนุกสนาน ช่วยทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ภาษาและสามารถใช้ภาษาอังกฤษในขณะที่ทำงานปฏิบัติมากขึ้น และยังสามารถจำบทเรียนได้ดียิ่งขึ้นจากการฝึกปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายให้การร่วมมือกันทำงานภายในกลุ่มของตนเอง ซึ่งสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริงในชีวิตประจำวันได้

3) **ชั้นเรียนรู้อุปแบบทางภาษา (Language focus)** เป็นขั้นตอนจุดประเด็นของภาษา ตรวจสอบ อภิปรายเกี่ยวกับลักษณะสำคัญของเนื้อหาทางภาษาร่วมกัน ประกอบด้วยขั้นวิเคราะห์ภาษา เป็นขั้นที่นักเรียนได้เรียนรู้และเข้าใจภาษาที่ถูกต้อง โดยผู้วิจัยแนะนำและอธิบายการใช้ภาษาที่ถูกต้องเหมาะสม จากการรวบรวมลักษณะการใช้ภาษาของนักเรียนที่เป็นข้อผิดพลาดบ่งชี้ให้เห็นว่านักเรียนเข้าใจไม่ถูกต้องมานำเสนอแล้วร่วมกันพิจารณาแก้ไขข้อผิดพลาดโดยลักษณะการอภิปรายร่วมกันทั้งชั้นเรียนในเรื่องของ เนื้อหา คำศัพท์ ไวยากรณ์ เพื่อให้ นักเรียนได้เรียนรู้และสามารถนำไปใช้ได้ถูกต้องที่สุด เพื่อสร้างความมั่นใจยิ่งขึ้นในการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งทำให้นักเรียนได้รับทราบถึงข้อบกพร่องของตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษ และเมื่อนักเรียนได้รับทราบถึงข้อบกพร่องของตนเองในการใช้ภาษาอังกฤษแล้วจึงสามารถนำไปแก้ไขปรับปรุงในการฝึกปฏิบัติการพูดภาษาอังกฤษกับเพื่อนตามสถานการณ์ ที่กำหนดได้จากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ พบว่า นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการปรับเปลี่ยนตัวเอง ด้านการพูดภาษาอังกฤษหากมีข้อผิดพลาด มีความมั่นใจมากขึ้น พร้อมทั้งจะได้รับการพัฒนาอีกทั้งการให้นักเรียนพูดในเรื่องที่นักเรียนสามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน เช่น เรื่อง How to buy/sell things เป็นเรื่องเกี่ยวกับการพูดถามตอบในการซื้อของในสถานการณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และเป็นเรื่องใกล้ตัวของนักเรียน สามารถนำความรู้ที่ได้จากการเรียนไปใช้ได้จริงและเป็นการสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนสามารถผลิตชิ้นงานปฏิบัติออกมาได้อย่างดีที่สุดเนื่องจากว่าเป็นเรื่องใกล้ตัวของนักเรียนเอง ดังที่งานวิจัยของเกสร พงษ์แสวง (2555, หน้า 40) ที่ได้ศึกษาการใช้กิจกรรมการสอนอิงภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถทางการพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า นักเรียนมีความสนุกสนานและกระตือรือร้นในการทำงานปฏิบัติกับคู่หรือกลุ่มของตนเองและสามารถนำความรู้ที่ได้จากการฝึกทำงานปฏิบัติในห้องเรียนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ สอดคล้องกับ พาทล ร่วมใจ (2552, หน้า 2) กล่าวไว้สรุปได้ว่า การที่จะส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้เรียนมีความสามารถในการพูดสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพนั้น คือ การให้นักเรียนได้ใช้ภาษาในสถานการณ์จริง และมีการปฏิบัติจริง เช่นเดียวกับ Willis (1996, p. 137) ที่ได้กล่าวถึงการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติไว้สรุปได้ว่า เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ภาษาที่สอดคล้องกับสถานการณ์จริง ได้ฝึกใช้ภาษาตามธรรมชาติ ฝึกคิดแก้ไขปัญหา เกิดความสนุกสนานและเกิดแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน สร้างความมั่นใจในการพูดและ

ยังสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันระหว่างครูผู้สอนกับนักเรียน และระหว่างนักเรียนด้วยกันอีกด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 2 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในประเด็นต่างๆ อันจะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจจะนำไปพัฒนาการเรียนการสอนได้ ดังนี้

1.1 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแบบเน้นงานปฏิบัติ ควรใช้กิจกรรมที่หลากหลาย ไม่ควรใช้กิจกรรมเดิมซ้ำๆ เพื่อให้เกิดความสนุกสนานตื่นเต้นกับการเรียนในแต่ละครั้งมากขึ้น ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมและได้ลงมือปฏิบัติจริงทั้งเป็นรายบุคคล เป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม

1.2 ผู้วิจัยเห็นว่าควรจัดเวลาเรียนให้ทันต่อเวลาในการสอนแต่ละครั้ง และทบทวนดูว่านักเรียนมีความเข้าใจในเนื้อหาสิ่งที่เรียนไปแล้วมากน้อยเพียงใด ในการนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติสามารถพัฒนาความสามารถด้านการพูดของนักเรียนได้สูงขึ้น ดังนั้นควรนำแนวทางการสอนทักษะการพูดนี้ไปใช้กับนักเรียนระดับชั้นอื่นๆ

2.2 ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ควรนำการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติไปใช้ในการเรียนรู้กับวิชาอื่นๆ เพื่อฝึกให้นักเรียนสามารถพูดได้ในหลากหลายสถานการณ์

รายการอ้างอิง

- กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ). (2558). *งานวัดผลประเมินผลการศึกษาโรงเรียนวัดวังจะอ้าย*. จันทบุรี: โรงเรียนวัดวังจะอ้าย
- เกสรตา ตั้งอ้น. (2555). *การใช้กิจกรรมการเรียนรู้อุปแบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์*. ปริญญาโท สาขาวิชา การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เกสร พงษ์แสวง. (2555). *การใช้กิจกรรมการสอนอิงภาระงานเพื่อพัฒนาความสามารถทางการพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*. ปริญญาโท สาขาวิชา การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- จรรยา จันทาศรี. (2552). *การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียน ช่างตาครูส์คอนแวนท์*. วิทยานิพนธ์
ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- จิตาภา พรหมเรือง. (2555). *การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์*. วิทยานิพนธ์ สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จิราพร ประพัชรานนท์ และคณะ. (2557). การพัฒนาการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based learning) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. *วารสารการศึกษาและพัฒนาสังคม*. 10 (1), 186-196.
- จิวพร ดันตระกูล. (2555). *รายงานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน*. สถาบันภาษาและวัฒนธรรมนานาชาติ มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- นางสมร พงษ์พานิช. (2551, ตุลาคม 2550-กันยายน 2551). การศึกษาปัญหาของการพูดภาษาอังกฤษในการสื่อสาร ด้วยวาจาของนิสิตคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา. *วารสารมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา*. 18 (1), 85-94.
- พาหล ร่วมใจ. (2552). *การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดพังงา โดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติและการฝึกปฏิบัติ ในสถานการณ์จริง*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ ในฐานะภาษาต่างประเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- รัชณี จันได. (2557). *การศึกษากการใช้หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ในระดับชั้นประถมศึกษา โรงเรียนเซนต์โยเซฟระยอง*. ภาควิชานโยบายการจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2537). *วิธีสอนภาษาอังกฤษ เป็นภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Ellis, R. (2003). *Task-Based Language Learning and Teaching*. Oxford: Oxford University.
- Heaton, J. B. (1990). *Classroom Testing: Testing Speaking Skills*. London: Longman.
- Nunan, D. (1995). *Designing Tasks for the Communicative Classroom*. Cambridge: Cambridge University Press.
- _____. (2002). *Task-Based Language Teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Paulston, C. B. (1976). *Interaction Activities in the Foreign Classroom: or How to Grow the Tulip Rose, in Developing Communication Skills*. USA: Boston.
- Torky, I. (2006). *The Effectiveness of a Task-Based Instruction Program in Developing the English Language Speaking Skills of Secondary Stage Students*. Ain Shams University.
- Willis, J. (1996). *A Framework for Task-Based Learning*. Edinburgh: Addison Wesley Longman.

